

Új

TAPOLCAI ÚJSÁG

VII. (XIII.) évfolyam 10. szám

TAPOLCA VÁROS LAPJA

2006. október

Letette hivatali esküjét az új Képviselő-testület

Október 1-jén Tapolca polgárai az urnák elé járultak, és szavazatukkal arról döntöttek, hogy az elkövetkezendő 4 évben kik képviseljék érdekeiket az önkormányzatban.

Az új Képviselő-testület október 13-án a Tamási Áron Művelődési Központban tartotta alakuló ülését, amelyet Szatmári Jánosné,

a város legidősebb képviselője, mint korelnök vezetett, köszöntve Tapolca polgárait; köztük a város közéletében szerepet játszó gazdasági szervezetek, civil szerveződések, intézmények megjelent vezetőit, képviselőit.

/Választási tájékoztatónk a 2. és 3. oldalon Minden igyekezetemmel Tapolca javát szolgálom címmel./

Fotó: N. Horváth

Az alakuló ülésen dr. Kajtár György, a Helyi Választási Bizottság elnöke ismertette az önkormányzati választás eredményét

Emlékezzünk és emlékeztessünk

Fotó: Dancs

A város nevében Ács János polgármester, Lévai József és Vörös Béla képviselők koszorúztak

- Ma Magyarország utolsó nagy szabadságharcáról emlékezzünk meg az 1956. október-novemberi magyar forradalom és szabadságharc 50 éves évfordulóján - mondta Ács János polgármester ünnepi beszédében október 20-án a Katonai Emlékparkban.

- Emlékezzünk és emlékeztessünk. Emlékezzünk a harcokban hősi halált halt, bitófán mártírrá magasztosult és a börtö-

nökben sínylődött forradalmárookra. Mindazokra, akik résztvevői voltak annak a heroikus küzdelemnek, amelyben egy nemzet tisztult meg, és vívta ki az egész világ csodálatát. Emlékeztetnünk kell a gyorsan felejtőket, a kishitűeket, a kételkedőket, barátainkat és ellenségeinket egyaránt - hangsúlyozta az ünnepi szónok.

/Összeállításunk a 4. oldalon A lelkem Isténé // Szívem a hazámé... címmel./

Tapolcán a Fradi

A Tapolca Régió - Ferencváros barátságos labdarúgó-mérkőzésnek október 11-én a Városi Sporttelep volt a helyszín.

A Fradi Turné tapolcai „megállója” is a Zöld Fehér Angyalok Alapítvány támogatását segítette. A helyi és környékbeli zöld-fehér szívűek a belépőjegy megvásárlásával járultak hozzá - az alapítványon keresztül - a csapat további működéséhez.

Fotó: László

Albert Flórián a fiatal rajongók gyűriójében

/Gellei Imrével, a Fradi vezetőedzőjével készített riportunk a 11. oldalon Sok-sok kedves emlékem van... címmel./

A megyei közgyűlés elnöke Lasztovicza Jenő lett

A megyei közgyűlés október 12-én megtartott alakuló ülésén térségünk, a 4. számú választókerület országgyűlési képviselőjét, Lasztovicza Jenőt választották meg elnöknek.

- Kezdként érkeztem a közigazgatás területére, soha nem voltam sem polgármester, sem önkormányzati képviselő. De nem biztos, hogy ez baj. Lehet, hogy én egészen más szemmel fogom látni azokat a dolgokat, amelyek a megyére vonatkoznak. A legfontosabb feladatunk olyan döntések meghozatala lesz, amelyek a megyei lakosság egészére pozitívan hatnak - mondta a vele készített riport során a közgyűlés új elnöke.

/Írásunk a 3. oldalon A megye fejlődéséhez együttműködésre lesz szükség címmel./

Hagyományörzés felsőfokon

Fotó: N. Horváth

A Batsányi-iskolások virágot helyeznek el a szobor talapzatán

A helyőrség megszüntetését követően fogalmazódott meg az a gondolat, hogy a laktanya területén lévő Dobó-mellszobor kerüljön ki annak a városrésznek az egyik terére, amelynek szintén az egri hős a névadója.

A gondolatot tett követte, majd szept-

ember 28-án a szobor leleplezésére is sor került. Ezzel is őrizve azoknak a katonáknak az emlékét, akik az elmúlt évtizedekben Tapolcán teljesítettek szolgálatot.

/Írásunk az 5. oldalon Múltó helyre került a szobor címmel./

A lélek hangjai

A Tamási Áron Művelődési Központ adott otthont október 14-én az I. Tapolcai Kórustalálkozónak, amelyen hét énekkar lépett fel.

Fotó: Dancs

A helyi Nagyboldogasszony Általános Iskola kórusa Horváth Nikolett vezetésével aratott nagy sikert

A minősítő versenyként is szolgáló találkozót Csere Sándor kanonok nyitotta meg. A háromtagú zsűriben helyet foglalt dr. Márffy Gyula érsek, Veresné Petrőcz Mária zenetanár és Gyarmati László.

/Tudósításunk az 9. oldalon Énekeljétek az Úrnak! címmel./

Tapolca választópolgárai október 1-jén - a város jövőjére vonatkozó akaratukat nyilvánítva - az urnák elé és a szavazófülkékbe járultak, hogy felelősen, szabadon és törvényes keretek között döntsenek közös sorsukra vonatkozóan.

A helyhatósági választás eredménye

(A Helyi Választási Bizottság adatai alapján)

A polgármester-választás eredménye:
A választópolgárok száma a névjegyzékben a választás befejezésekor: 14.051
Szavazóként megjelentek száma: 6.501 (46,27%).
Érvényes szavazatok száma: 6.432 (98,94%).

A polgármester-jelöltekre leadott érvényes szavazatok száma:

1. **Ács János** (FIDESZ - Kereszténydemokrata Néppárt) **3.847**
2. **Bozsoki Lajos** (Magyar Demokrata Fórum - Magyar Vidék és Polgári Párt) **424**
3. **Dr. Csonka László** (Magyar Szocialista Párt, SZDSZ, Magyar Liberális Párt, MSZDP) **2.161**

Tapolca Város polgármestere - a szavazatok 59,87%-át elnyerve - Ács János lett. Az önkormányzat összetétele:

Bakos György (FIDESZ - Kereszténydemokrata Néppárt - 10. sz. egyéni vk.); **Bognár Ferenc** (FIDESZ - Kereszténydemokrata Néppárt - 05. sz. egyéni vk.); **Császár László** (FIDESZ - Kereszténydemokrata Néppárt - 04. sz. egyéni vk.); **Horváthné Németh Edit** (FIDESZ - Kereszténydemokrata Néppárt - 01. sz. egyéni vk.); **Horváthné Szalay Gyöngyi** (FIDESZ - Kereszténydemokrata Néppárt - 03. sz. egyéni vk.); **Koppányi Ferenc** (FIDESZ - Kereszténydemokrata Néppárt - 07. sz. egyéni vk.); **Mariton József** (FIDESZ - Kereszténydemokrata Néppárt - 06. sz.

egyéni vk.); **Sólyom Károly** (FIDESZ - Kereszténydemokrata Néppárt - 08. sz. egyéni vk.); **Závori László** (FIDESZ - Kereszténydemokrata Néppárt - 02. sz. egyéni vk.); **Szatmári Jánosné** (Független - 09. sz. egyéni vk.); **Bozsoki Lajos** (Magyar Demokrata Fórum - Magyar Vidék és Polgári Párt - kompenzációs lista); **Barbalics Antal** (Magyar Szocialista Párt - kompenzációs lista); **Buzás Gyula** (Magyar Szocialista Párt - kompenzációs lista); **Dr. Csonka László** (Magyar Szocialista Párt - kompenzációs lista); **Lévai József** (Magyar Szocialista Párt - kompenzációs lista); **Presits Ferenc** (Magyar Szocialista Párt - kompenzációs lista); **Vörös Béla** (Tapolcai Vállalkozók - kompenzációs lista).

Kisebbségi önkormányzati választás:
A CIGÁNY ÖNKORMÁNYZAT ÖSSZETÉTELE:
Bartha Józsefné (LUNGO DROM); **Lendvai Ferenc** (LUNGO DROM); **Lendvai Ferenc A** (LUNGO DROM); **Tóth István** (LUNGO DROM); **Szikszai Jánosné** (VMCIE).

A NÉMET ÖNKORMÁNYZAT ÖSSZETÉTELE:
Holczbauer László (MEGYEI NÉMET KÖZÖSSÉG VESZPRÉM); **Molnár Attila** (MEGYEI NÉMET KÖZÖSSÉG VESZPRÉM); **Molnárné Resch Myrtil** (MEGYEI NÉMET KÖZÖSSÉG VESZPRÉM); **Pem Imre** (MEGYEI NÉMET KÖZÖSSÉG VESZPRÉM); **Samu Tamás** (MEGYEI NÉMET KÖZÖSSÉG VESZPRÉM).

Köszönet a bizalomért

Az október 1-jén megtartott helyhatósági választásokon Tapolca polgárai úgy döntöttek, hogy ismét Ács Jánost választják a város polgármesterévé, és további igent mondanak arra a városfejlesztő programra, amely 8 évvel ezelőtt az Övezetével kezdődött el. A választási eredmény kihirdetését követően a polgármester nyilatkozott lapunknak.

- Nagyon nagy szeretettel és tisztelettel köszönöm meg mindazon állampolgároknak, kik bizalommal voltak irántam, és most, a harmadik ciklusban is személyemet tisztelték meg választásukkal. Hálás köszönetemet fejezem ki a Polgári Összefogás által delegált képviselők nevében is. A kölcsönös bizalom az, ami nagymértékben hozzájárul ahhoz, hogy a 8 évvel ezelőtt megkezdett városépítő programunkat folytassuk.

Köszönöm a családomnak; a feleségemnek, a gyermekeimnek, hogy mindenkör meleg, biztos háttérrel nyújtanak a munkámhoz. Köszönet a barátainak a biztató, támogató szavakért, tetteikért.

A kampány utolsó időszakában - annak ellenére, hogy megegyeztünk - voltak olyan dolgok, amelyek méltatlanok a választás szelleméhez. Az országosan elindult mocskolódások, lejáratások városunkat sem kerültek ki. Nem estek jól a személyemet érintő rágalmak, de - főleg a családom biztatására - úgy döntöttem, hogy nem csinállok belőle nagyobb ügyet addig, amíg nem muszáj. Minden tettemmel el tudok számolni magam és a város polgárai előtt, de egy olyan tisztességtelen ember előtt, aki egész életében azzal foglalkozott, hogy mások magánéletében vajkáljon megalapozatlanul, felelőtlenül, nem vagyok köteles. Elszá-

molni valója majd neki lesz, ha oda került a rendőrség vagy a bíróság elé. A város dolgait érintő kérdéseit a rágalmazó -, ha egy kicsit is járatos lett volna az önkormányzat dolgaiban -, fel sem tett volna, hiszen mindaz, amit megkérdezett, már 8 éve, szerződés szerint, a költségvetésben képviselők által elfogadottan történik.

Annak, aki tisztességesen vett részt a kampányban - legyen az akár polgármester- vagy képviselőjelölt - köszönöm. Az pedig, aki - bár hangoztatta, de még sem így vett részt - számoljon el a lelkiismerete és a tapolcai polgárok előtt.

Túl vagyunk a választásokon. Innentől a megválasztott Testület minden tagjának a város érdekében egyformán kell dolgoznia, lehetőség szerint úgy, hogy mindent be tudjon tartani, amit a megválasztásáért Tapolca polgárainak ígért.

Közérdekű

Országgyűlési képviselő:

Lasztovicza Jenő
Városi Irodaház, Tapolca, Kossuth u. 2.
Fogadóóra: minden hónap első péntek 9-12 óráig és a külön meghirdetett időpontokban.

Fogadóórák:
Ács János polgármester
Mindén hónap első hétfő: 12.30-15 óráig.
Polgármesteri titkárság: 87/510-125
Fax: 87/511-164

Mariton József alpolgármester
Mindén harmadik hétfő 13-16 óráig
Sólyom Károly alpolgármester
Mindén második hétfő 13-16 óráig
Dr. Imre László jegyző
Mindén hónap páros hét hétfő: 14-16-ig.
Tel.: 87/510-126; Fax: 87/511-164

A Polgármesteri Hivatal Irodáinak és vezetőinek általános ügyfélfogadási rendje: Hétfő: 13-16-ig; Szerda: 8-12-ig; 13-16-ig; Péntek: 8-12-ig. **Kedden és csütörtökön nincs ügyfélfogadás!**
Okmányiroda ügyfélfogadási rendje: Hétfő: 12-17.30; Kedd: 8-16; Szerda: 8-16; Csütörtök: 8-13; Péntek: 8-11.30. Fax: 321-721, Tel.: 511-150, 510-443, 510-444, 511-162

Főépítész: Papp Zoltán Tamás
Fogadónap: minden héten hétfőn 13.00 - 16.00-ig Helye: Polgármesteri Hivatal „A” épület I. emelet 13. sz. iroda

Önkormányzati főtanácsadó
Parapatics Tamás 510-125; 510-126
Önkormányzati Iroda 510-126
Benczik Zsolt irodavezető

Pénzügyi Iroda 511-161
Schönherrné Pokó Ildikó irodavezető
Adócsoport 511-159

Dénes Emil csoportvezető
Vagyongazdálkodási és Műszaki Iroda 511-154

Hársfalvi József irodavezető
Építéshatósági csoport 511-155
Ihász József csoportvezető

Általános Igazgatási Iroda 511-153
Décseyné Raposa Mária irodavezető
Hatósági csoport 511-151

Szabóné Szakács Judit csoportvezető
Okmányiroda 511-162

Ughy Jenőné irodavezető
Anyakönyvvezető 511-152
Gyámhivatal 511-158

Mátyás Endréné hivatalvezető
Oktatási, Művelődési és Szervezési Iroda 511-157

Benczik Zsolt irodavezető
Német Kisebbségi Önkormányzat
elnök: **Molnár Attila**

Cigány Kisebbségi Önkormányzat
elnök: **Szikszai János**
Fogadóóra: minden hónap első hétfő 13-14-ig

Szervezetek
Gyermekjóléti Szolgálat: 195-ös mellék
Polgári védelem: 179-es mellék

Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat Tapolca Város Intézete
8300 Tapolca, Kossuth u. 2.
Tel./Fax: 510-740; 510-741

Tisztifőorvos: 510-791
Járványügy: 510-790

Assisi Szent Ferenc Állatmenhely Alapítvány és gyepmester
Tel.: 06-30/340-6744

Falugazdász: Szabó Jenő 8300 Tapolca, Kossuth u. 2. Tel.: 30/905-9440
Fogadóóra: Szerda: 7.30-9.00, 13.30-15.30

Hegybíró: Szabados Béla 8300 Tapolca, Kossuth u. 2. Tel.: 87/510-245, 510-246
Fogadóóra: Hétfő: 13.00-17.00

Mentők: 104; 87/410-004
Rendőrség: 107; 87/412-322
Tűzoltók: 105; 87/510-352

Minden igyekezetemmel Tapolca javát szolgálom

Tapolca Város Önkormányzatának új Képviselő-testülete október 13-án tartotta nyilvános, alakuló ülését.

Szatmári Jánosné korelnök köszöntőjét követően **Dr. Kajtár György**, a Helyi Választási Bizottság elnöke a napirend előtti beszámolójában a helyi önkormányzati választások eredményét ismertette. Az alakuló ülés résztvevői kivétítőn kerestül-grafikonok és táblázatok segítségével - nyomon követhették az elhangzottakat.

Az eredmények ismertetése után került sor a Képviselő-testület tagjainak, valamint **Ács János** polgármesternek az eskütételére és a megbízólevelek átadására.

Dr. Kajtár György köszöntő beszédében hangsúlyozta: - Ma oly korban élünk, amikor világunk sarkai kifordulni készülnek helyükről, amikor hovatöbb a hazugság lett az erény, s a szavak hitele ijesztően csökken. Ebben a politikai és morális értékvesztésben különös, de érthető módon felértékelődtek a most megválasztott önkormányzatok, mint a helyi hatalom védőbástyái. Kivételes erővel válnak - minden ellenhatás ellenére - fontossá és példamutatóvá a helyi polgármesterek és képviselők, ha őket igaz gondolatok, igaz szavak és igaz tettek irányítják. Kívánom, hogy Önöket ezek az igaz gondolatok, igaz szavak és

igaz tettek vezéreljék munkájuk minden percében. A polgármesteri és képviselői munkájukban a vezérlő eszmét egy költő, Tompa Mihály jelölte meg Önök és minden magyar polgár számára.

„Nehéz vihar s vesztére szánt nyomásban Nyeré e nép jövője zálogát!

Van, amiben megtartatik csodásan, Ha rá a sors új szenvedést bocsát;

Van e földnek egy búbájós folyama, Mely forrón s titkos melegségből ered,

Meg nem rendül, míg ezt harsogni hallja... Ez a hű, forró hazaszeretet!” - fejezte be köszöntőjét a HVB elnöke.

/Folytatás a 3. oldalon./

www.tapolca.hu

Tapolca Város hivatalos honlapja

A lelke Istené // A szívem a hazámé // Emlémem szeretteimé

Az 1956-os forradalom és szabadságharc 50. évfordulójának, valamint a köztársaság kikiáltásának emlékére rendezett ünnepséget - október 20-án - Tapolca Város Önkormányzata a régi temetőnél található Katonai Emlékparkban.

A rendezvény előtt Tóth István áldozat síremlékénél helyezték el a pártok és civil szervezetek a megemlékezés koszorúit.

Simai Mihály: *Költő, most kell szólnod!* című verse nyitotta meg az ünnepi műsort, melyet Kovács Melinda moderátor tolmácsolásában hallgattak meg az egybegyűltek.

Ezután köszöntötte a rendezvény résztvevőit, külön kiemelve dr. Hillinger János, az 1956. október 26-án Tapolcán megalakult Forradalmi Tanács elnökének megjelent lezámazottait, név szerint: *Dr. Kollár Eszter, Csipkó Dávidot és Horváth Györgyöt.*

Fotó: Dancs

Az ünnepségen Ács János polgármester tartott megemlékező beszédet

- „Töviskoronát tettek a fejére,
ruhájára sorsot vetének.
Megcsúfolták, megvesszőzték szegényt.
Véres esője folyt szemének,
kezét Pilátus akkor is mosta.
Árulója is akadt épp elég.
Felfeszítették, sziklásirba tették
és ujjongott a hitvány csócselék.”

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Ünneplők!

Ma Magyarország utolsó nagy szabadságharcáról emlékezünk meg az 1956. október-novemberi magyar forradalom és szabadságharc 50 éves évfordulóján.

Emlékezünk és emlékeztessünk. Emlékezzünk a harcokban hősi halált halt, bitófán mártírrá magasztosult és a börtönökben sínylődött forradalmárokról. Mindazokra, akik résztvevői voltak egy heroikus küzdelemnek, amelyben egy nemzet tisztult meg, és vívta ki az egész világ csodálatát.

Emlékeztetünk kell a gyorsan felejtöket, a kishitűeket, a kételkedőket, barátainkat és ellenségeinket egyaránt.

Az '56-os forradalom valóságos forradalom volt, és nem rendszerváltozás. A sztálinista és Rákosi-féle rendszer elsöprése volt a célja, hogy az soha ne támadhasson fel. Azzal a hatalmi rendszerrel szemben tört ki, amely létrehozta a recski haláltábor, ami megtöltötte a márianosztrai, a váci, a szegedi és a többi börtönt a nemzet polgárainak legértékesebb tagjaival, a nem megalkuvókkal. Az ellen a hatalmi rendszer ellen tört ki, amely derékba törte a nemzet polgárainak fejlődését, amely száműzte vagy legyilkolta a nemzet politikai elitjét.

Valami új, időtálló érték született meg ott, azokban a felejthetetlenül szép, vészterhes napokban.

Spontán tömegmozgalom volt, for-

radalom és egyben szabadságharc. Forradalom volt, az új osztály, a nemzetől idegen, hozzá mindig hűtlen, értekeit eláruló, romlott egyedeinek uralma ellen, és szabadságharc az országot megszállva tartó idegen nagyhatalom ellen.

Tömegmozgalom, melyet nem készített elő senki. Nem voltak vezérei, indulását nem külső erők határozták meg, hanem maga a Nemzet Összessége. Diákok, munkások, parasztok és értelmiségiek, fiatalok és idősek, nők, férfiak együtt, egy célért, az egész nemzet érdekének összességéért ragadtak fegyvert. A forradalom és szabadságharc alatt újjászülető nemzet végleg elvetette a marxizmust, mint a magyar néptől teljesen idegen életformát.

Akkor a központi hatalom 48 óra alatt összeomlott, az ország több száz önálló köztársaságra bomlott, és a megyeszékhelyeken, majd a városokban, falvakban megdőlt a diktatórikus uralmi rendszer.

Tudjuk, csak átmenetileg. S tudjuk: iszonyatos ára lett. Meg azt is: elkerülhetetlen volt.

Az '56-os forradalom tiszta volt, nem rombolt, nem rabolt, mert tudta, mit akar, tudott igaz eszmékért küzdeni, és ha kellett, meghalni értük, mert tisztában volt azzal, hogy ez sokkal nemesebb, mint szolgasorban élni.

Sütő András szavaival: „Felemelt fő nélkül nem lehet élni.”

Kedves Barátaim!

Az 1956-os szabadságharc erkölcsi üzenete az volt, hogy egy kis nép a világ legerősebb hatalmával szállt szembe, de bizonyítva, hogy tudunk mi reménytelenül is küzdeni az emberi méltóságért, a közösségi és egyéni szabadságért. A küzdelem egy idő után leverésre volt ítélve. Mégis volt értelme egy magasabb, nemesebb értelemben.

Akkor is igaz ez, ha ismerjük a tíz- és százezrek életét megnyomorító megtorlást, a mintegy négyszáz kivégzett és több ezer másképpen meggyilkolt, több tízezernyi bebörtönzött és integrált hazafi szenvedését. A kétszáz ezer kimenekült honfitársunk mostoha, de termékeny életútját, amely becsületet adott a magyar népnek.

A kommunista önkényuralom hajóján helyrehozhatatlan léket vágott ez a felkelés, olyan léket, ami a hajó végzetét okozta. Olyan sebet, amibe belepusztult az önkényuralom lassan, de biztosan.

Mert a gonosz erőknél alul kell maradniuk a jóval szemben, a sötétségnek a világgal szemben. Mert az igazi, a másik Magyarország, az '56-os lelkiület, a múlt és jelen szerves találkozása az igazság és szabadság világa.

Magyarország elvesztette a rendszerváltást, de '56 erejével és szellemében megnyerheti a jövőt, ha a politika bizik a népben, és a nép bizik az arra érdemes politikában és arra érdemes politikuskokban, ha helyreáll a közvetlen és képviselői demokrácia helyes aránya, a nemzeti érdekek valódi megbecsülése.

Nehéz feladat ez, de jóval könnyebb, mint a pusztulás útja. A magyar társadalom ma súlyos válságban van. A válság ki fogja kényszeríteni a változást.

„Ne sírj testvér, nincs veszve Magyarország!
Ruhájára ámbár sorsot vetének,
megcsúfolták, megvesszőzték szegényt.
Csorog a vére átöfött szívének,
felfeszítették, sziklásirba tették.
Benn és kinn ezer ellenség üvölt,
De hirdetem: pirkad a hűsvéthajnal
és megmozdul a Föld!”

Tisztelt Ünneplők!

A mai napon azért jöttünk ide, hogy azokat ünnepeljük, akik a múlt századnak a legnemesebb lelkei voltak. Tapolca városa

ezzel az emlékkövel, ezzel az emlékoszloppal tiszteleg az '56-os hősök emléke előtt. Akik ott lehelték ki lelküket, ahol piros volt a vér a pesti utcán.

Emlékezünk az idős hősökre, akik ennél dicsőségesebben nem fejezhették volna be életüket, az élet delén lévőkre, akik a vörös vihar erejének lettek martalékai, és a fiatalokra, akik, még mielőtt az élet ízét megízlelhették volna, pusztultak el, mert szívük inkább nem akart dobogni, ha nem doboghatott szabadon.

Befejezésül álljon itt egy sírfelirat, ami egy 17 éves szabadsághős síremlékén olvasható: „A lelke Istené, // A szívem a hazámé // Emlémem szeretteimé.”

Köszönöm, hogy meghallgattak.

Ács János ünnepi beszédét követően Solyom Károly alpolgármesterrel közösen leplezte le az emlékoszlopot, majd a történelmi egyházak képviselőinek áldása következett.

Fotó: Dancs

Csere Sándor kanonok megszentelte az '56-os emlékoszlopot

Csere Sándor katolikus plébános hangsúlyozta, hogy manapság a nemzeti ünnepek inkább a különállást demonstrálják. Ezért is bír különös jelentőséggel az '56-os emlékkő, amely arra hivatott, hogy a nemzeti egységet szolgálja.

Köszeghy Tamás evangélikus lelkész Isten áldását kérte a szabadságszerető magyar népre, amely fél évszázaddal ezelőtt szembe mert szegülni egy katonai világhatalommal. - Legyen memento az emlékoszlop a jelen és eljövendő generációknak

azokra, akik megnyitották a demokrácia és szabadság kapuját.

Szabó György református tábori lelkész szólt a sokat szenvedett nemzetéről, s az '56-os események jelentőségéről: - ezen a világon nincs még egy nemzet, amely annyi áldozatot hozott volna, mint a magyar nemzet. Méltón ünnepelni csak méltósággal lehet - az alkalomhoz méltóan - mondta. Majd Márai Sándor és Tamási Áron műveiből idézett.

A történelmi egyházak képviselői által megáldott emlékoszlop előtt elsőként Ács János, Lévai József és Vörös Béla közösen helyezte el az emlékezés koszorúját. Őket a helyi pártok, civil szervezetek, dr. Hillinger János unokái, a város iskoláinak tanulói és magánszemélyek követték, akik virággal és néma főhajrással tisztelegtek az '56-os mártírok emléke előtt.

A temetői megemlékezést követően a Tamási Áron Művelődési Központban folytatódott az 1956-os forradalom és szabadságharc 50. évfordulójának, valamint a köztársaság kikiáltásának emlékére rendezett ünnepi megemlékezések.

A Himnusz közös elnevelése után Szabó Ábel, a helyi Bárdos Lajos Általános Iskola tanulója előadásában hallgatta meg a közönség Tamási Lajos: *Piros a vér a pesti utcán* című művét.

A következő percekben Csontos János, a Magyar Nemzet főmunkatársa osztotta meg ünnepi gondolatait az egybegyűltekkel. Kiemelte, hogy számára is különösen fontos az ország - édes hazája - jövője, valamint az a tény, hogy nemcsak politikusként lehet e kis nemzetet szeretni. - Ebben az értékválságos időszakban annyi mindent neveznek forradalomnak és szabadságharcnak. Nekünk, magyaroknak nem kell magyarázni, hogy miért fényesebb a többenél 1848 és 1956 csillaga. Nem azért, mert sikertelen hősiességgel jellemezték őket. Nemcsak azért, mert a zsarnokság elleni felkelés, a nemzeti függetlenség erős kívánásával párosult. Számomra azért is kiragyog ez a két dátum a csillagokkal teli égboltról, mert megszenvedett forradalmakról van szó.

Az újságíró megkérdőjelezte az 50 év utáni írásbeli igazságszolgáltatás erejét, majd részleteiben szólt a családi kötődésű '56-os történekekről, mit jelentett és jelent számára a forradalom és szabadságharc.

A következő, közel egy órában a Batányi Táncgyűttes és tapolcai fiatalok előadásában tekinthették meg az ünneplők az „Aki magyar...” című zenés-irodalmi összeállítását.

Dancs István

Fotó: Dancs

1956 szellemisége tovább él napjaink fiataljaiban

Méltó helyre került a szobor

Fotó: N. Horváth

Szatmári Jánosné Dobó István történelmi érdemeit méltatta

Szeptember 28-án ünnepélyes keretek között avatták fel a laktanyából kikerült Dobó István-mellszobrot a róla elnevezett lakótelepen.

- Tapolca város nyugati része a Dobó-lakótelep - mondta ünnepi köszöntőjében Szatmári Jánosné, a körzet önkormányzati képviselője. - 2005. december 15-ig különböző alakulatok állomásoztak itt. Több mint 60 éven keresztül. Most, hogy végleg diszlokáltak az alakulatokat, a laktanya területén lévő szobrok jelentőségüket veszítették.

Nem véletlenül vette fel annak idején a laktanya, majd később - a várossá nyilvánítás után a lakótelep Dobó István egri várkapitány nevét. Hazaszeretete, vitézi helytállása, igaz magyarsága, hazafisága példaértékű mindenki számára - hangsúlyozta a képviselőasszony.

Dobó István mellszobrát - amely Tóth Julianna szobrászművész alkotása - 1977-ben állították fel a laktanyában. A laktanya

bezárása után fogalmazódott meg annak az igénye, hogy a szobor a lakótelepi tér emberi léptékű helyére kerüljön. Ezzel egyetértett a Képző- és Iparművészeti Lektorátus is. Az alkotás minősége méltó a megőrzésre, a közterületi szereplésre. A lektorátus a helyszíni zsűrizés lefolytatása után megadta az engedélyt a Dobó-szobor elhelyezésére.

- Ez a szobor most végleg hazatalált, jött arra a városrészre, amelyet róla neveztek el - mondta avatóbeszédében a szép számban összegyűlt érdeklődő előtt Ács János polgármester. - Kérem, fogadják be, ápolják emlékét, ha már úgy alakult, hogy nem maradhatott az eredeti helyén.

A szobrot Szatmári Jánosné és Ács János leplezte le. Majd azt követően a város és a Városszépítő Egyesület nevében koszorút helyeztek el a szobor talapzatán.

A szoboravatást a Batsányi János Általános Iskola tanulóinak rövid emlékműsora tette még ünnepélyesebbé. NHE

Az eszméket nem lehet szuronyokkal elpusztítani

„Eszméiden nem győzött az enyészet // Örökre hagyta halhatatlan részed // Fényeddel fényt hint késő századokra // A tizenhárom vértanú alakja” - idézte Pallágyi Lajos sorait a Régi Temetőnél található Katonai Emlékparkban - október 6-án - a Nemzeti Gyásznapon tartott ünnepi megemlékezésen Horváth Gábor, a tapolcai Honvéd Kulturális Egyesület elnöke.

Beszédében hangsúlyozta, hogy 1849. október 6-ika az akkori forradalom és szabadságharc történetének egyik legtragikusabb, ugyanakkor üzenetében a legfelemelőbb napja volt.

Szólta a mártírhalt hősökről: gróf Batthyány Lajosról, aki Pesten áldozta életét a hazáért, valamint a magyar Golgotán - Aradon - kivégzett tizenkét tábornokról és egy ezredesről - Aulich Lajos, Damjanich János, Desseffy Arisztid, Kiss Ernő, Knezic Károly, Láhner György, Lázár Vilmos, Leiningen-Westerburg Károly, Nagysándor József, Poeltenberg Ernő, Schweidel József, Török Ignác és Vécsey Károly -, akik között volt német és magyar gróf, szerb és horvát határőrtest, hazai, örmény és német polgárcsaládok sarja, magyar középnyemes és osztrák lovag is.

Emlékező gondolatai végén Horváth Gábor kiemelte, hogy kötelességünk fejet hajtani az október 6-át megelőző és követő bosszúhadjárat ismert és ismeretlen áldozatai előtt és a hazáért vívott harcok jelentőségéről szólni. - Igazságos forradalmakat és szabadságharcokat le lehet ugyan verni, de eszméket és eszményeket szuronyokkal nem lehet elpusztítani. A nemzet megmutatta, hogy a polgári átalakulást és a nemzeti önrendelkezést olyan vívmányoknak tekintti, amelyekért kész fegyvert is fogni. Ezzel

pedig olyan erkölcsi tőkét halmozott fel, amelyből mindmáig s a jövőben is meríthetnek az egymást követő nemzedékek.

Az ünnepség zárásaként Tapolca Város

Fotó: Dancs

A Batsányi János Általános Iskola tanuló irodalmi- zenés műsorral adóztak az aradi tizenhárom vértanú emlékének

Önkormányzata, valamint pártok és civil szervezetek képviselői koszorúztak, illetve a település iskoláinak diákjai is elhelyezték a kegyelet virágait.

Dancs István

HÍREK - RÖVIDEN

Vállalkozók figyelem!

Kis- és középvállalkozóknak kedvező kamatozású hitellehetőség a Vállalkozásfejlesztési Alapítvány tapolcai irodájában. Kezdő vállalkozók is pályázhatnak.

Érdeklődni: Tapolca, Kossuth L. u. 2. II. em. 31. 9-15 óra között Telefon: 87/411-654

Környezetünkért

A TARISZNYA tagjai október 7-én ismét Viszló-takarítási napot szerveztek.

Környezetvédő akciójuk során nemcsak a volt szabadidőpark területét tisztították meg a szeméttől, de a jól sikerült program örömeire szalonnasütéssel, vídám kikapcsolódással zárták a napot.

Köszönetnyilvánítás

A Tapolcai Zeneoktatást Támogató Alapítvány kuratóriuma ezúton mond köszönetet mindazoknak, akik az SZJA 1 %-val alapítványunkat támogatták.

Az így befolyt 271.676 Ft-ot zenei rendezvények szervezéséhez, hangszerek vásárlásához és javításához használtuk fel.

Adószámunk: 19261416-1-19

Dancs István

Sikeres NON-STOP vetélkedő Tapolcán

Hat csapat közreműködésével zajlott több helyszínen október 13-án 17 órától- október 14-én 17 óráig a „Középiskolások 24 órás NON-STOP vetélkedője” elnevezésű program.

Mint azt Gerencsér Barbarától, a Városi Rendezvénycsarnok programszervezőjétől megtudtuk, nem ez volt az első ilyen jellegű megmozdulás, utoljára 1995- ben volt hasonló. - Valójában már három esztendeje felmerült a

teremtésünk. Első ízben középiskolás csapatok mérik össze tudásukat. A Batsányi János Gimnázium és a Széchenyi István Szakközépiskola diákjai. Amennyiben sikeres lesz az idei megmérettetés, pozitív visszajelzések érkeznek, akkor akár a régi, esetleg új, önszerveződő formációk részvételével is megrendezhető a vetélkedő.

Marton József alpolgármester ünnepélyes megnyitóját követően - a jó hangulatot megalapozandó - a Kocsmazaj és a KaliMutu Band zenélt a nagyérdeműnek.

22-05 óráig lezártuk a Városi Rendezvénycsarnok épületét, ez idő alatt a diákságnak ügyességi, elméleti és csapatmunkát igénylő feladatokkal kellett megbirkóznia.

Szombaton a Honvéd- és a Városi Sporttelepen mérték össze tudásukat a fiatalok. 10-14 óra között véradásra került sor.

A 24 órás NON-STOP vetélkedő zárásaként Dr. Scher József, a település rendőrkapitánya és Sólyom Károly alpolgármester adta át az értékes díjakat.

- Rengeteg külső segítséget is kaptunk. A teljesség igénye nélkül ide sorolandó a helyi rendőrkapitányság, a tapolcai önkéntes- és a badacsonytomaji hivatásos tűzoltók, valamint a környékbeli polgárőr egyesületek tagjai. Külön köszönjük annak, a mintegy húsz támogatónak és sok segítőknek, aki nélkül ez a rendezvény valóban nem jöhetett volna létre - zárta gondolatait Gerencsér Barbara, a NON-STOP vetélkedő főszervezője.

Fotó: Spilák

A hat gárda a Köztársaság térről a Városi Rendezvénycsarnokig egy jelmez, „Mini Parádé” keretében mutathatta be a programot népszerűsítő nótáját vagy mondókáját

A fiataloknak ügyességi, elméleti és közösségi szinten is bizonyítani kellett rátermettségüket, hogy eldöntsék egymás között, melyik együttes viszi haza első alkalommal a vándorkupát.

NON-STOP vetélkedő gondolata, de hol anyagi, hol pedig személyi akadályok szabtak gátat elképzeléseinknek. A megvalósításhoz végülis a Veszprém Megyei Balesetvédelmi Bizottságon keresztül, pályázat útján sikerült forrást

Értékeink a XXI. században

A huszonegyedik században sem szűnünk meg mi emberek közösségi lénynek lennünk. Felettünk átviharzott borzalmak népiértékei és az őket előidéző ideológiák dacára, ha néha elnyomva is, de megmaradt a humánus eszméje.

Talán nem túlzás ennek az eszmének olyan általános értéket tulajdonítani, ami ott kell, rejtessen minden emberi megnyilvánulásban. Eddig minden emberiség ellen elkövetett bűn abból adódott, hogy a tettekből kihagyták a humánus eszméjét. Az emberi boldogságért indított mozgalmak mind elcsúsztak e hiányon.

Ezért vált a német népet, az összefogott imperialista jellegű elletetlenségéből való kimenekítést megígérő nemzeti szocializmusból borzalmas náci fasizmus. Ezért siklott ki a munkásosztályt felemelni hivatott szocializmus a világot megrázó, húszmillió áldozatot követelő sztálini bolsevizmus vágányára.

Az apróbb népiértékeknek se szeri, se száma. Tragikus, mind emberi boldogságot ígért.

Az ígéretet nem teljesítése egy másik alapérték felrúgását hozta, az igazság értékét. Amikor egyén hazudik, bűn, amikor

közösség hazudik, igen nagy bűn. Ennél nagyobb csak az, ha egész állam meghazudtolja tetteivel a beléje vetett hitet. Ekkor nemcsak hitelét veszti, hanem szembe fordul a nemzete közösségével. A konfliktus kimenetele megjósolhatatlan, ha értékeinket nem őrizzük.

Alapértékünk magyar-európai identitásunk. Ma a nemzettudat megtartása mellett meg kell szabadulnunk annak sovinszta felhangjaitól, mert egy nagyobb közösség, Európa nemzeteinek közössége fogadott be minket, tévelygő magyarokat.

Alapértékünk a nyelvünk. Amit íróink, költőink és tudósaink csiszoltak modern, hajlékony irodalmi nyelvvé, nem lehet magyartalan, töredezett, grammatikát felrúgó kommunikációs eszközzé. Ellene vétők ma modernitásukban büszkélkednek, holott egyszerűen stílustalanok. A kirakatokba helyezett bal-liberális írók ezek.

Így vagyunk művészetünkkel. Nem szükséges mindenrovára a magyar folklór stílus-elemeit felmázolnunk. De az esztétikai értékeink megőrzése a bomlasztó libertinus áramlatokkal szemben, védelem tudati elszegényesedés ellen. Tapolcának van összehasonlítási alapja, mi az igazi és a

destruktív művészet. *Marton László*, a Kossuth díjas művésznünk irányt mutat.

Megőrzendő egészséges politikai beállítódásunk. Őrizkedjünk úgy a jobb, mint a baloldali szélsőségektől. Különösen a hazug, bülbülszavú utódaitól a lebomlott kommunizmusnak. Eddig minden nemzeti alapértékünket meghazudolták magatartásukkal. Talán egy kisváros közössége is lehet példaadó értéktörő.

A nagy, általános humanizmusnak fontos része egymás megbecsülése. El kell tűrnünk a másként gondolkodókat, míg nézeteik nem bomlasztják a családi, nemzeti, baráti közösségeket. Az ember zoon politikon, közösségi élőlény. Életének kerete az a közösség, ami őt befogadja, és amit ő elfogad. E közösség nélkül gyökértelen, hanyódozó senki.

Utolsóan hagyjam, de oda kell rá figyelni. Ez pedig a társadalmi haladás elfogadása. A fejlődés tudati és anyagi szinten megállíthatatlan, az ellenállót elsöpri. Ezért úgy a konzervatív, mint a haladó, mérsékelt liberális eszmék, ha nem tartalmaznak emberellenes nézeteket, elfogadhatók.

Dr Sáros Gyula

Kiegészítés

A szeptemberi szám 6. oldalán *Visszatért a vén diák...* című írásban volt osztálytársam *Dr. Molnár Sándor* nem ismerhetett néhány adatot.

Kiegészíteném. Az 50 évvel ezelőtt 53 érettségizett közül 29 diplomás lett, tizenegyen szereztek doktorátust. Három orvos, négy jogász, egy-egy műszaki, agrár, testnevelés és bölcsész. Jelenleg Tapolcán hatan élünk. A találkozóra kilencen már nem jöhettek el.

Ma élő tanáraink (akkor 18-an voltak), akikkel tartom a kapcsolatot: Rádóczy Kálmán, Domaniczky Frigyesné (Dr. Szalantai Éva), Gergely László, Tóth Ferenc és Varga Gyula.

Dr. Töreky László

Olvasói levél

Feladó: s.beszeds@utoronto.ca

Címzett: ujtapolcaiujsg@kolcseynyomda.hu

Elküldve: 2006. október 11. 17:38

Tárgy Cikk Beszedits családról

N. Horvath Erzsébet

Felelős szerkesztő, Új Tapolcai Újság

Tisztelt asszonyom!

Nagy érdeklődéssel olvastam az újságjuk májusi példányában a 6-ik lapon megjelent cikket „Régi, emlékek, régi emberek”, amit Tóth József úr írt.

Jelenleg, más családtagokkal, családi történelmet kutatok. Ámbár már hallottam Beszedits Margit könyvéről, de sose még nem láttam egy példányt. Látom a cikkből hogy ez a könyv most újra megjelent.

Nagyon hálás lennék, ha meg tudná mondani, hogy miképp tudtam ezt a könyvet megvenni. És szintén hálás lennék, ha kapcsolatba tudna lépni a cikk írójával, Tóth József úrral, mert látom, hogy ismerős eseményekkel és személyekkel, kik engem is érdekelnek.

Előre köszönöm segítségét.

Tisztelettel,

Beszeds István

(Természetesen örömmel tettünk eleget a kérésnek, és a könyvet is eljuttatjuk a címzetthez.)

Az első fecskék

2002 júniusában átadásra került az Ipar utcában egy 14 lakásból álló „fecskeház”, mely a tapolcai fiatal párok közös életkezdéséhez nyújtott akkor és ma is kedvező feltételeket.

Az első lakók közül már csak néhányan maradtunk ilyen hosszú időre a házban, azonban az eddig eltöltött időszakra szívesen emlékezünk. Sokunknak ez volt az első önálló otthona.

Tapolca Város Önkormányzata büszke lehet rá, hogy van egy olyan állandó pályázata, ami a fiatal párok együttéléséhez nyújt támogatást.

Ezúton köszönjük a város vezetőségnek a lehetőséget, hogy általuk megteremthetjük magunknak az első otthonunkat, a közös ünnepek és hétköznapi színteret.

Szívből ajánljuk a tapolcai fiataloknak a „fecskelakásokat”, és kívánjuk, hogy teljen benne annyi örömmük, mint az első lakóknak.

GB és PJ

...visszajövünk még egyszer ölelni titeket

36 esztendő. Több mint egy fél emberöltő. Fűrész és csodálkozó tekintetek. Örömkönyvek. Hosszúra nyúlt ölelések. 1970-ben látták utoljára egymást. Szétszóródtak az ország - sőt - a világ különböző pontjaira. Szeptember 9-én újra együtt volt az akkori Reptéri Általános Iskola első ballagó osztálya és pedagógusai - egy meghitt és bensőséges hangulatú találkozó erejéig.

1965. október 15-én megkezdődhetett a tanítás az alsó tagozatosok részére a Reptéren. 1968-ban az intézmény önállóvá vált és a 4. sz. Általános Iskola nevet kapta: 214 diák tanulhatott. 1969/1970-es tanévben már 243 tanulót oktattak, innentől nyolc évfolyam működött, ekkor ballagott el az első végzős osztály.

Nagyot ugrunk az időben - 2006. szeptember 9-én - azaz 36 évvel később Tapolcán újra találkoznak ezek a tanulók és volt tanáraik. A kora délutáni órákban - akik már a városban tartózkodtak - kilátogattak Fülöp László igazgató úr borospincéjéhez, ahol is borkostolóval alapozták meg a további jó hangulatot.

16 óraker gyülekeztek a Varjú Fogadó-

nál, majd innen együtt mentek volt iskolájukhoz, hogy egy új osztálykép készüljön, valamint néhány percre felelevenítsék a régi emlékeket és élményeket. *Szatmári Jánosné* tanárnő vezetésével ellátogattak a Batsányi János Általános Iskolához is.

Az osztálytalálkozó főszervezője, *Tresó Tibor* lapunknak így fogalmazott: - Feltörő érzéseinket nem tudtuk és nem is akartuk leplezni. A viszontlátás öröme - közel négy évtized után - őszinte örömkönyvet csalt mindnyájunk szemébe. Külsőnk illetően is egyfajta metamorfózison estünk át, humoros jelenetek játszódtak le a ki-kicsoda játék közben. Csodálatos, de megfogalmazhatatlan érzések kavarnak bennem, felejthetetlen órákat töltöttem volt osztálytársaim és tanáraink társaságában... talán ezért is fogalmazódott meg bennem a ballagási nóta egy kedves versszaka:

„Szétszór a sors, mint szél a port, ki tudja, merre vet. // De visszajövünk még egyszer ölelni titeket. // Ne fájjon hát a búcsúság, ne sirass hű barát! // Még visszatér a vén diák. Viszontlátásra hát! Viszontlátásra hát!”

Dancs István

KÉRDÉSEK TERE

A hónap kérdése:

Ön mit vár az új Képviselő-testülettől?

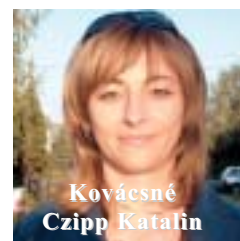
Kovács Attiláné

- Mivel a tagokat tekintve szinte ugyanazok képviselik érdekeinket, már egy jól működő testületről van szó. Ezért azt várom, hogy folytassák a megkezdett munkát, ezen az úton haladjanak tovább a jövőben is: épüljön-szépüljön városunk, mert közös cél vezérli mindnyájunkat.

Csécs Kálmán

- Elvárom a képviselők személyes jelenlétét a saját választókerületükben. A testületi munkákban a pártpolitikai érdekek ne jelenjenek meg. A település polgárait érintő kérdésekben szélesebb demokráciát biztosítsanak: érezzük, hogy képviselnek bennünk. Fokozottabb odafigyelést a városközponttól távolabbi utcák közútjainak, járdáinak karbantartására.

Kovácsné Czipp Katalin

- Egy dinamikus fejlődő városban élünk, ami nagymértékben a régi-új városvezetésnek köszönhető. Ezen az úton kell haladni továbbra is. A lakossági kapcsolattartásban, az információ-áramlásban és legfőképpen a munkahelyteremtésben szeretnék nagyobb mértékű előrelépést.

(DI)

Akik nem emlékeznek a múltra, arra ítéltetnek, hogy újra átéljék azt

Az '56-os forradalom és szabadságharc 50. évfordulója alkalmából október 25-én kiállítás nyílt a Wass Albert Városi Könyvtár és Múzeum aulájában.

Fotó: N. Horváth

A kiállítás létrejöttét a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma is támogatta

Fejes Lajos értő tolmácsolásában Gérecz Attila: *Karácsonyi ének a börtönből* című versével ismerkedhettek meg a résztvevők, majd Nagy Eörsné, a könyvtár igazgatója szövegét a kiállítás létrejöttének körülményeiről. - Intézményünk az itt látható kamarakiállítás megrendezésével kívánt hozzájárulni az 1956-os forradalom emlékének megőrzéséhez és megerősítéséhez. Évek óta hiányát éreztük a megemlékezés más formában

történi megnyilvánulásának városunkban, hiszen 1956 eseményei évről-évre szinte kizárólag a temetői megemlékezés és az ezekről szóló helyi lap tudósításai révén idé-

ződték fel. A rendszerváltozás előtt megjelent írott források a tapolcai eseményeket is még mint ellenforradalmat említették. Ezt követően pedig nem jelent meg olyan összefoglaló jellegű dokumentáció, amely a történéseket pártpolitikától függetlenül ismertette. Az előzményekről és az azt követő megtorlásokról sem számolnak be az írott források - vagyis a tapolcai '56-os eseményeket még

mindig „nem beszéltük ki”. Eddig mindössze egyetlen, csupán szűk olvasói körben ismert kötet jelent meg - 1989-ben -, amely '56 tapolcai történéseit, eseményeit dolgozza fel. Kiállításunk célja a megemlékezés és a tiszteletadás. Emlékezni, látni, megnevezni és sohasem félni - ezeket az alapelveket tartottuk szem előtt. „Akik nem emlékeznek a múltra, arra ítéltetnek, hogy újra átéljék azt. Akik elfelejtik a múltat, nem fogják megérteni a jelent és elveszítik a jövőt is.” Végezetül az intézmény vezetője köszönetet mondott mindazoknak, akik hozzájárultak ahhoz, hogy a kiállítás létrejöhetett.

Vitéz Tóth Károly - aki maga is megtapasztalta a hadifogságot, családja üldöztetését, az emigrációt és az '56-os forradalom leverése után a börtönt - az októberi forradalom csodálatos hangulatát, az általános lelkesedést idézte meg, azt az összefogást, amely akkor jellemezte a magyar nemzetet.

A kiállítást rendezték: Hangodi László, Nagy Eörsné, Takács Mária, Valkóczy Balázs. **Támogatást nyújtottak:** (I. Ferenc József) 1. Honvéd Jászkun Huszárezred Hagyományörző Egyesület Tapolca, Cseh Balázs, Décsy Sándor, Hekli László, Honvéd Hagyományörző Egyesület Tapolca, Horváth Gábor, Horváth Zoltán és az Unizola Kft. munkatársai, Kamrás László, Kustos László, Németh Árpádné, Németh István Péter, Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma Nemzeti Évfordulók Titkársága, özv. Kustos Lászlóné, Reindl Erzsébet, RHODIUS Magyarország Kft., Takács Lajos. **N. Horváth Erzsébet**

Énekeljete az Úrnak!

A Tamási Áron Művelődési Központ adott otthont október 14-én annak az I. Tapolcai Kórustalálkozóznak, amely egyben minősítő versenyként is szolgált a fellépő formációknak.

A zenei rendezvényt Csere Sándor plébános nyitotta meg, aki örömeinek adott hangot, hogy ilyen jellegű összejövetel megvalósulhatott városunkban.

Ezután Kovács Mihály, a Veszprém Egyházmegyei Ifjúsági és Lelkipásztori Fórum ifjúsági referense szövegét a Veszprémi Érsekség által szervezett I. Tapolcai Kórustalálkozóról. Kiemelte, szeretnék, ha idővel tradicionálissá válna a rendezvény.

A dr. Márffy Gyula érsek, Veresné Petrócz Mária zenetanár, kórusvezető és Gyarmati László alkotta háromtagú zsűri minősítette a hét fellépő kórust, amely Balatonfüzfőről, Bándról, Lesenceistvándról, Szentgálról, Úrkútról és Vaszolyról érkezett.

Tapolcát a Horváth Nikolett által felkészített Nagyboldogasszony Római Katolikus Általános Iskola kórusa képviselte.

A hangverseny után dr. Márffy Gyula érsek a jelenlévő atyák közreműködésével celebrált misét.

Dancs István

A művészet szolgálata

A Zenei Világnap alkalmából Operagála-koncertre hívták a plakát szövege szeptember 29-re a Tamási Áron Művelődési Központba.

Nem először léptek a tapolcai közönség elé Felber Gabriella és Busa Tamás, a Magyar Állami Operaház magánénekesei - gyönyörű, mindentudó, kiművelt hangjukkal, a zenei kettősökben egymáshoz hangolt hangszínnel, a közönséget megnyerő egyéniségükkel. Az operaműfaj nagyjai: Verdi-Puccini-Wagner-Mascagni műveiből olasz, német és magyar nyelvű áriák széles ívű, csermely-tiszta és bárosny-finom, ugyanakkor erőteljes - hangja töltötte be a termet. Nemcsak a produkciók zenei szépsége fogta meg a hallgatóságot, hanem a lelki ráhatás, amely a művészek lényéből áradt: átélés, öntudat, alázat, a MŰVÉSZET szolgálata és közvetítése. Fajger Orsolya zongorakísérete és önálló számai méltó partnerként csatlakoztak az énekszámokhoz. Ezen az estén az Olümposzon jártunk a művészek jóvoltából.

G. Dr. Takács Gizella

Ahol a szépség a minőségben rejlik

A Tamási Áron Művelődési Központban nyílt kiállítás - szeptember 29-én - Litkey Zsolt festőművész alkotásaiból.

A tehetséges fiatal biológus kipróbálta a képalkotás különböző stádiumait idehaza és külföldön egyaránt.

Bognár Ferenc igazgató köszöntő szavai után az érdeklődők Nagy Judit csellóművész, a Magyar Rádió Szimfonikus Zenekara tagjának előadásában hallgathattak meg két szerzeményt.

Dr. Sárny Gyula megnyitójának elején röviden bemutatta a fiatal orvos-művészt, majd a kiállított anyagról osztotta meg gondolatait a közönséggel. Szólt a művek megszólító erejéről, a magas minőségű érzést kiváltó képességéről és a bennük rejlő új látványi értékekről. - A szépséggel, ezen összetett művészettudomány csak egyik ága, amit úgy hívunk - kallisztika -, a szépségfogalom foglalkozik. E képek ezen a szűkebb feltételen túl vannak, szépségük a minőségükben van... Mindegyik alkotás valami nagyon biztos technikai tudást és kiváló ízlést közöl. A művészi minőségük azt érthető tetten, hogy korunk forrongó tudományos törekvéseinek mutatja be hangulati hátterét. **Dancs István**

Fotó: Dancs

Litkey Zsolt lavírozott tusrajzaival, grafikaival és aprólékosan felépített festményeivel örvendeztette meg a képzőművészet szerelmeseit

Pannoni portrévázlat Tamási Áronról (III. rész)

Bizonyára fölmerül más, esetleg távolibb, a miénkhez hasonlóképpen gazdag kultúrájú nemzetek olvasóiban, hogy miért kötődik egy pannón lélek a székelyhez, hiszen oly sok kilométer és még egy országhatár is választja el őket egymástól. Ráadásul a Hargita magasából az éggel feleselő fenyők sem hasonlítanak az itteni szelíd lankák növénytakaróhoz.

A mi, dunántúli cselédlányunk, a balatonfőkajári Édes Anna, még csak megfelelni sem tud az ellenséges közegnek, nem hogy megvédhetné magát. A nagyvárosban nincs fölvertve úgy góbs észjárással, mint Ábel. És mégis! Mindkét táj a magyarság örvidéke is egyben. Akár kelet, akár nyugat felől jött történelmünkben a fenyegetés, itt is, ott is ugyanazt a sorsot élte meg a mindenkor hősök: a paraszttól a politikai és szellemi fejedelmekig. A huszadik században csángó

menekültek főztek édesapámék zalai udvarán, majd újabb menekülthullámok érkeztek a határon túlról a Balaton mellé is. Az Ábelek (a mindenkor Káinok megszorogatóttjai, akiknek túl kell élniük a rosszat!) körülnézve szülőföldemen hasonlíthatok: lám, itt is borvizek bugyognak föl a földből, itt is hasonló lelkiállással misézhetek a ferencesek Keszthelyen, Sümegen, mint a csíksomlyói gvárgyán és testvérei. Ábel Csíkcicsó mellé a térképen bekarikázhatja Balatoncsicsót. Tapolca mellett a barlangvízben, de a gyorsabb folyású somogyi patakokban is megélt és megél a pisztráng. A szélesség és a dunántúltság derűje és gyászja mindig is hasonló volt. Szívárvány és gyászszalag. (Miképpen a Szent Anna tónál magának csodát búsuló Kormos István sorsát és költészetét is annak látta Nagy László.) Tamásit a költők közül a dunántúliak, Jankovich Ferencék ugyanúgy megsírárták,

mint a székely atyafiak. Össze kellene gyűjteni, hogy hány alkalommal fogadta vidékünk Tamási Áron egy-egy művét! Szüreti játékát (Bor és víz) vagy ötven éve mutatták be Balatonfüreden, majd az író halála (1966. május 20.) után tíz évvel a veszprémi Petőfi Színház játszotta a Hullámzó völgyégyet. Nehéz lenne felsorolnom, mi minden köti össze a hazát szellemi magasban vagy a bűvő patakok mélyében! Szervátusz Jenő faragta Tamási síremlékét, (Sütő András szavaival) a „több tonnás hegyibeszéde”, de diákvárosomnak, Pápára Jókai-emlékoszlopot emelt. Vidékiunkról elzarándokolt sírházhoz Ágh István, aki Tapolcán volt gimnazista... Utána hazautazott Iszkázra az édesanyjához.

1974-ben egyik folyóiratunk Tamási-számot adott ki. Ebben egy vasmegyei születésű fiatal költő, volt pannonhalmi bencés diák, Nagy Gáspár verse szerepelt. A dunántúli írástudó

megállt Farkaslakán a cserefák lombja alatt - és megírta a Tamási Áron sírjánál című költeményét:

Hej Istenem kicsi Móka / csillag hajlik az utadba / a szemünket szikráztatja / a szívünket himbáltatja / emlékeink abajgatja / az a csillag kicsi Móka / vagy a szép Domokos Anna? / zöldülget fönn a Hargita / hej Istenem kicsi Ábel / csillag repdes az utadba / hogy te arra tüstént rálelj / az út magát mutogatja / az ösvény előre kitetszik / a legényfa kivirágzik / álmainkkal beh cicázik / jaj Istenem kicsi Móka / halált világló éjszaka / csillag hullik az utadba / hajnali madár Nyikóba / kicsi Ábel kicsi Móka!

Nagy Gáspár költővel legutóbb Olasz Ferenc kiállításának megnyitóján foghattam kezét éppen abban a tapolcai művelődési házban, amelyet nemrég Tamási Áronról neveztek el. **Németh István Péter**

Melbourne 1956 - A megpróbáltatások olimpiája

(Részletek N. Horváth Erzsébet: Csermák József, a kalapácsvető című könyvéből)

Nem véletlen a sokatmondó cím. Magyar sportolók talán még soha nem versenyeztek olyan bizonytalanságban, az otthonról érkező, rémisztő hírek fogságában, mint 1956-ban Melbourne-ben. A XVI. nyári olimpia számukra nemcsak a győzni akarás, de a teherterhelés és a túróképesség olimpiája is volt. Az 1956-os forradalom és szabadságharc első napjaiban kellett volna a legjobb formáját felmutató magyar csapatnak Budapesten repülőre szállnia, hogy az olimpia helyszínére utazzon.

De nem így történt.

A testileg, lelkiileg összetört sportolók csak két nappal a megnyitótól érkeznek meg. A bizonytalansággal telített, kalandfilmbe is beillő út talán legjobban Csermák Jóska viseli meg. Halálhírére költöttek. (A titokban hallgatott Szabad Európa és az Amerika hangja egész nap ezt harsogta: „Csermák József olimpiai bajnok a Parlament előtti harcokban hősi halált halt. Egy fiatal lány, aki a sport révén Tatáról ismerte a kalapácsvetőt, azonosította a nemzetiszínű zászlóval betakart holttestet.”) Bár nevet rajta, de a félelemtől legbelül az a kis kamasz rándul össze benne, aki akkor volt, amikor Drezda pusztulását látta. Akkor ott volt vele mindenki, akit szeretett, most viszont a felesége több száz kilométer távolságra van, és ő nem tehet semmit, hogy megnyugtassa.

Bár Budapestről, illetve Tatáról, ha kévsze is, kinkeservesen elindulnak a sportolók, de a várakozás hete egy Prága melletti volt edzőtáborban telik. A feszültséget fokozza a bezártság és a tehetetlenség érzése is. A szobákat összekötő hosszú, sötét folyosó végén csak egy telefon van. S ez napokig néma, holott mindenki ugrásra készen várja, hogy megszólaljon, és a vonal végéről megérkezzenek a megnyugtatónak remélt hírek...

...Közel két hét után, november 11-én érkeznek meg sportolónk Melbourne-be. A csapatot nagy szeretettel fogadják. A magyar szabadságharc híre oda is eljutott. Az ausztrálok rokonszenveiről, együttérzésükről

tesznek tanúbizonyságot, de - érthetően - ez is kevésnek bizonyul ahhoz, hogy a feszültségük megszűnjön...

...Már az előbb is említettem, hogy Csermák Jóska nagyon megviselték a körülmények. Melbourne-ben csak romlott a helyzet. Valami különös fásultság vett erőt rajta. Csodálta akkor is, és később is azokat, akik ilyen körülmények között is tudnak küzdeni, eredményt elérni. És hogy ő mennyire nem ilyen, az sajnos, a stadionban nemsokára ki is derült...

...Ausztráliában sok magyar él, és ők igyekeznek is kapcsolatot teremteni az

lesz olyan örült, hogy ezt tegye! Hiszen már a határon lelővik!” - Akkor ezért az olimpiáért kétszer halok meg - mondja magában keserűen, csalódottan hősünk - és érdekes - figyel fel rá - mind a két esetben a nemzetiszínű zászlónak is fészerep jut benne. Míg a pesti „halálom” után vele takarták le a „holttestemet”, most miatta halok meg.

Egy pillanatig sem gondol arra, hogy van egy harmadik út is. Ha nem megy haza az olimpia után. Hogy ő ne menne? Hiszen minden gondolata hazaszáll, még akkor is elindul majd hazafelé, ha „toronyiránt” kell, ha a határon valóban a halál fogja várni. Olyan

megszokhatatlanul.

Ugye Önök is elhiszik, hogy ilyen gondolatokkal a fejben, ilyen sorsfordító döntéshelyzetben nem lehet alkalmazni a Helsinkiben bevált „fülemben ólom-stratégiát”?

Az atlétikai verseny másnapján, szombat délelőtt van a kalapácsvetés. 100.000 néző kíváncsi rá. A szint 54 méter. 22 versenyző indul érte, de csak heten maradnak. Köztük Csermák Jóska is.

Szinte hihetetlen, de igaz, hogy csak a dobókörben ellenfél kalapácsvetői barátsága országhatárokon is átível. A második dobása után a többi versenyző - látva győtrődését - igyekszik lelket önteni belé. És neki most is, mint eddig oly sokszor, ez is segít. A harmadik dobással 60,70 méterre repül a kalapácsa. Ez 36 centiméterrel több, mint a négy évvel ezelőtti helsinki csúcsa. (Ez a dobás csak az V. helyezéshez lesz elegendő.) De hát hol van már Helsinki?!

...December 8-án véget ér az az olimpia, amelyre 67 ország 3.184 sportolót küldött. 18 sportág 151 versenyszámában döntöttek el a sorrendet. Ez az olimpia nemcsak a kezdetek, de záróakkord mássága miatt is különös helyet foglal majd el az olimpiák sorában.

Először az olimpiák történetében nem zárt egységben, hanem színes, tarka forgataggal búcsúznak a résztvevők Ausztráliától, Melbourne-től, a vendégszerető házigazdák-tól...

...Nekünk, magyaroknak azonban sokkal több is ennél. Annyi könny, kétségbeesés és vér tapad ezekhez az 1956-os őszi hetekhez, hónapokhoz, hogy az elért sikerek ellenére is a megpróbáltatások olimpiájaként vonul be a sporttörténelmünkbe.

- Karácsonyra talán már otthon is leszek - reménykedik Csermák Jóska, amikor felszáll a hazafelé induló repülőre. De, hogy mi várja őt otthon, azt még megjósolni sem tudja.

Egy biztos: életre szóló tapasztalattal és a kötődés, megmáshíthatatlan bizonyosságával készül arra, hogy végre magához ölelhessen asszonyát.

A felvonuláson a valahonnan hirtelen előkerülő Kossuth-címeres magyar zászlót Csermák Jóska viszi az élen

óhazából érkezőkkel. A rajtuk keresztül érkező hírek Csermákot még kétségbeesettebb helyzetbe sodorják.

Egyik nap - az edzésre menet - elébe áll egy idősebb magyar asszony, s azt mondja neki: „Maga nem fog hazamenni! Maga nem

mélyek a gyökerei, hogy azok kitéphetetlenek. Végre hazát, otthonot talált, most hagyja el? Nem, ő nem teheti. Milyen ellentmondásos, hogy éppen vele, aki olyan sokat utazik, történik meg az, ha több napot távol van, már a honvágy győtri. Mindig és

Fiatalos lendülettel az ügyfelekért

A Raiffeisen Bank 2004. október 19-én nyitotta meg tapolcai fiókját. Teljes körű bankszolgáltatást nyújtanak, így a lakossági és vállalkozói ügyfélkörön kívül önkormányzatok, társasházak, csatornatársulatok igényeit is ki tudják elégíteni. A 2 éves születésnap alkalmából Denkler Miklós, a Raiffeisen Bank tapolcai fiókjának igazgatója adott tájékoztatást az aktualitásokról.

A helyi és környékbeli lakosok közül sokan tiszteltek meg bennünket bizalmukkal, bízták ránk pénzügyeik intézését: két év alatt 1800 új lakossági ügyfelünk nyitott fiókunkban folyószámlát. Jelentős hitel- és betétállománnyal rendelkezünk. Ügyfeleink többféle folyószámla, személyi kölcsön, lakáshitel és szabad felhasználású hitel, valamint megtakarítási termékek közül választhatnak.

A fiók folyamatosan változó akciókkal is várja a lakossági ügyfeleket. Jelenlegi akcióink közül a legfontosabb a lakás- és jelzáloghitel felvevők számára jelentősen kedvezőbb feltételeket tartalmazó lakás- vagy jelzáloghitel - és a kölcsön december 15-ig folyósításra kerül -, azok számára a folyósított kölcsön minden 1 millió forintja után 10.000,-Ft-ot, maximum 100.000,-Ft-ot utólag, a hitel kifizetése után az ügyfél számláján jóváírunk. Az akció szinte valamennyi lakás- és

jelzáloghitelünkre vonatkozik, így a jövedelemigazolás nélkül igénybe vehető és az ÖnerőMinimum konstrukcióra is. További előny, hogy az akcióban igényelt

törlesztőrészeket téli álmot alszanak. Akik 2006. október 16. és december 15. között fedezet nélkül igényelnek Akciós Személyi Kölcsönt, azoknak 0 Ft a tör-

OKOSkártya magában hordozza valamennyi eddig ismert kártyatípus előnyeit, a vásárlási tranzakciókat egy kamatmentes vásárlási periódust biztosító vásárlási keret terhére, míg készpénzfelvételi tranzakciókat a bankszámla egyenleg, illetve a bankszámlához kapcsolódó folyószámlahitel terhére számolja el.

A Raiffeisen Bank - a hagyományosan kiemelkedő nagyvállalati üzletága mellett - nagy hangsúlyt helyez a mikro-, kis- és középvállalkozások kiszolgálására is.

Minden időszakban próbálunk olyan terméket fejleszteni, amely válasz a vállalkozások igényeire például a - hitelkártyával is kombinálható - Vállalkozói Instant Hitelek, amelyek kitűnő szabadon felhasználható, - akár tárgyi fedezet nélkül is - finanszírozási lehetőséget biztosítanak a 10 - 250 millió közötti éves árbevételű ügyfeleknek.

A legkisebbekről sem feledkeztünk meg a gyereksarok kialakítása által. A szülők nyugodtan intézhetik bankügyeiket, míg gyermekük játékkal tölti az időt. Az évforduló alkalmából ezúton is köszönöm minden kedves ügyfelünknek, hogy szolgáltatásainkat igénybe veszik és remélem, hogy e sorok olvasói közül is minél többen keresik fel a jövőben bankfiókunkat Tapolcán a Fő tér 4-8. alatt - mondta befejezésül a fiók igazgatója. (x)

Két éve a lakosság szolgálatában

hitelekhez hitelbírálati díj kedvezmény is igénybe vehető.

Figyelemre méltó az Akciós Raiffeisen Személyi Kölcsön, mert Raiffeisenéknél a

lesztörlesztés 2007. január végéig.

Világújdonságként említeném a Raiffeisen Banknál igényelhető OKOSkártyát, amely nemcsak szép, hanem OKOS is. Az

Tapolca-Diszeli Szüret 2006

Fotó: N. Horváth

A színes felvonulást érdeklődéssel figyelte a közönség

Október 7-én borünnep volt a Csobánc lábánál. A verőfényes őszi nap délutánján vidám hangulatban gyülekeztek a hagyományos szüreti felvonulás résztvevői a diszeli templom előtti téren.

A sokadalmat nemcsak dobszóval, de pajzán történetekkel is köszöntötte a kisbíró. A szőlőharang és a Tapolcai Ifjúsági Fúvószenekar vezette forgatagban a délceg huszárok és prűskölő lovak éppúgy helyet kaptak, mint a mennyasszony és vőlegény, a női ruhába öltözött, kicsit pityókás legény, valamint a teherautó vontatta szüretelő-préselő életkép megelevenítői.

A Batsányi Táncgyűttes színpompás népviseletével és táncával, a felvonuló népdalkörök pedig az énekükkel váltottak ki nagy tetszést a felvonulást megtekintőkből.

A pattogó muzsikát a cigányzenészek szolgáltatták, de a szelíd- és vadmotorosok is „ráségítettek” a felbőggett, csillogó-villogó járművek hangjával.

A felvonulást követően Bakos György, a településrész önkormányzati képviselője köszöntötte a résztvevőket, annak az örömeinek is hangot adva, hogy bár most van a szüret „dandárja”, mégis sokan döntöttek úgy, hogy együtt szórakoznak, kikapcsolódnak a mára már hagyományossá vált borünnepen.

A köszöntőt követő műsorban fellépett a Csobánc-, a Monostorapáti-, a Nemesgulácsi-, a Sáskai Népdalkör és a Tűzrózsák Együttes. A szüreti bál jó hangulatáról a Mokka-együttes gondoskodott.

NHE

Mesélni jó!

Fotó: Szokoli

Ezen a napon mindenki belépőt kapott Meseországba

Mesélni jó! - derült ki szeptember 29-én a Wass Albert Könyvtár és Múzeum Gyermekrészlege által meghirdetett „Népmese Napja” - program során.

- Ezen a napon 9-től 17 óráig minden érdeklődőt folyamatos mesemondással, olvasással, videofilmek vetítésével várták a gyermekkönyvtárosok - tájékoztatta lapunkat Vasáros Ferencné. - Min-

den korosztály képviseltette magát - az óvodástól a nagyszülőig -, mindenki mondott egy-egy mesét. Míg a nagymamák unokájukkal az ölükben vezették el a mesék birodalmába a kíváncsi, nézőhallgató sereget, addig az óvodások és a Kazinczy-iskola II. C osztályának tanulói egy-egy mesejelenetet adtak elő.

NHE

Gasztronómiai randevú

Hogy a jó bor és a finom éték édesestvérek, mi sem bizonyítja jobban, mint az a gasztronómiai randevú, amelyet október 19-én tartottak a Hotel Gabriellában.

A borok messziről, az egerszalóki Juhász-testvérek pincészetéből érkeztek erre a találkozóra. A szép és komoly nedűk létrehozását célul kitűző Juhászvin Kft az egri borvidékre jellemző, kitűnő fajta borok mellett bemutatta a Paptag-márkanévű saját specialitását is, amely arról a szőlőterületről kapta a nevét, amelyben az alapját szüretelték.

A bor különlegességét erősíti, hogy a kitűnő minőséghez alacsony terméshozam - 1 tón csak 6 fűrt szőlő terem - is hozzájárul.

A kiváló borok mellé nagyszerű menüsört állított össze a Hotel Gabriella szakácsmestere. A balatoni pontyhalászlé ikragombóccal, a parmezán forgácsos vadnyúlragu, a bivaly Csáki-rostélyos szarvasgombóc burgonyapürével, a vadmalacsült erdei gyümölcsös mártásban épp úgy található volt a kínálatban, mint a vargabéles töppedt szőlőbogyóval.

NHE

Juhász Attila és ifjú Mezőssy Zoltán a jól sikerült gasztronómiai randevú szervezői. Jövőre újra, ugyanitt?

Észrevettük, szóvátesszük...

Fotó: Dancs

Úgy látszik, ha csak átvitt értelemben, de a technika is a barbarizmus malmára hajtja a vizet.

Legalább is a fotót szemlélve erről kapunk tanúbizonyságot. A Sümegi út elején található buszváró oldalüvege hiányzik. Törésnyomok nincsenek, de nem is szükségszerű, hogy legyenek.

Ugyanis - hála a kor technikájának - a felfogás négy csavarral történt ezen az oldalon. Így tehát elég egy villáskulcs ahhoz, hogy sértetlenül eltulajdonítható legyen egy-egy ilyen akár üveg, akár műanyag védőfelület.

DI

A TVSE Természetjáró Szakosztály október havi túrája

4-én Tapolca - Szent György-hegy - Tapolca (szalonnasütés) Nyílt túra!

11-én Szentbékálla - Fekete-hegy - Balatonhenye - Kapolcs Nyílt túra!

18-án Balatonederics - Büdöskút - Gyenesdiás Nyílt túra!

25-én Szentantalfa - Zádorvár - Pécsely Nyílt túra!

Hartmann Aladárné

A következő lapzárta időpontja: 2006. november 21.

Új Tapolcai Újság

Tapolca város lapja

Felelős szerkesztő: N. Horváth Erzsébet

Szerkesztőség: 8300 Tapolca, Batsányi u. 1.

Telefon/fax: 06-87/510-044

E-mail: ujtapolcaiujsag@kolcseynyomda.hu

Internet: www.tapolca.net/tujsag

Szerkesztőségi fogadóóra: kedd 10-12

Kiadja a Tapolcai Média Közalapítvány

Felelős kiadó: Lájerné Tóth Éva

A megjelent írások és levelek mindenkor a szerzők álláspontját tükrözik, mely nem feltétlenül egyezik a szerkesztőség véleményével. Az olvasói leveleket általában szerkesztett formában közöljük.

Fotókat és kéziratosokat csak külön kérésre küldünk vissza.

Megjelenik 7000 példányban.

Engedélyszám: ISSN 1589-5866

Nyomdai munkák: Kölcsény Nyomda Kft., Tapolca

Felelős vezető: Kölcsény Norbert

Tördelőszerkesztő: Muzsi Tamás